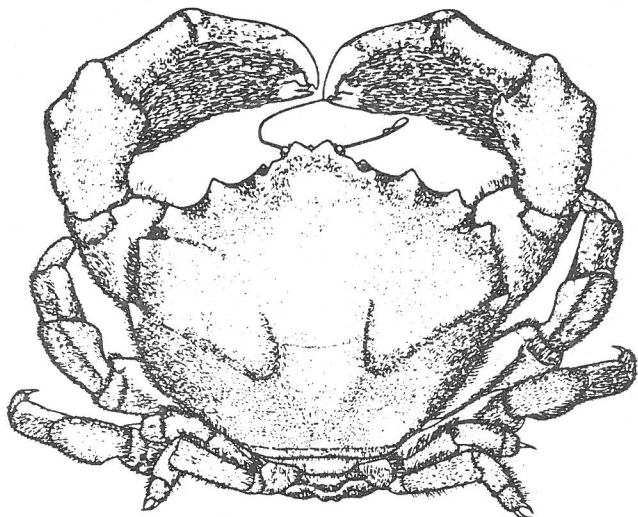

Een bijzondere krab in de Vlaamse wateren.-

J.P.H.M. Adema

Gegevens betreffende het voorkomen van krabben langs de Belgische kust zijn helaas uiterst schaars. Tot het verschijnen van de Tuimelaar staat ons slechts één publicatie over de verspreiding der verschillende soorten ter beschikking, nl. les Crustacés Décapodes Brachyoures de la côte belge, van E. Leloup uit 1941. Leloup vermeldt voor België 28 soorten; op één hiervan wil ik hier iets dieper ingaan.

Op 29 mei 1937 werd bij de bank van Sendettie (+ 51° 11' 30"N 01° 52'E) een volwassen vrouwtje met een carapaxbreedte van 50 mm gevangen van de soort *Dromia personata* (Linnaeus, 1758) (= *D. vulgaris* H. Milne Edwards, 1837); Leloup vermeldt ook twee exemplaren van deze soort, die in juni 1937 zijn verzameld bij de Witte Bank, ter hoogte van Denemarken.



2 cm

Fig. 1. *Dromia personata* (Linnaeus, 1758).
Naar Christiansen (1969).

Dromia personata (fig. 1.) is een zeer merkwaardige vertegenwoordiger van de krabben; in een groot aantal kenmerken wijkt zij af van de overige Europese soorten en deze kenmerken wijzen op een grotere verwantschap met de groep der Anomura (heremietkreeften, porceleinkrabbetjes e.d.) dan met de overige echte krabben of Brachyura. De soort is in het bezit van rudimentaire uropoden, aanhangsels van het laatste segment van het achterlijf; de laatste twee paar looppoten zijn gereduceerd, subchelaat en worden dorsaal gedragen; het vijfde bezit vijf i.p.v. vier paar pleopoden (kleine pootjes op het achterlijf waarmee de eieren worden gedragen) en vrouwelijke geslachtsorganen liggen op de coxa van het derde pootpaar. De dieren zijn gemakkelijk te herkennen aan het feit dat het gehele lichaam is bedekt met een bruine, dichte, fluweelachtige beharing; de vingers zijn kaal en roze van kleur. Over de biologie is nog weinig bekend. Het zijn trage dieren, die voorkomen op een diepte van 0 tot 100 meter. Ter camouflage dragen zij vaak een spons of een kolonie tunicaten met zich mee op het rugschild; deze wordt door middel van de subchelaat laatste twee paren pootparen vastgehouden. Indien men deze spons verwijderd, gaan de dieren actief op zoek naar een nieuwe.

Het voorkomen van deze soort in de Noordzee is zeer bijzonder. Groot was mijn verassing dan ook, toen ik onlangs in de collectie van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen te Brussel een tweede Belgisch exemplaar van deze soort aantrof. Dit dier, eveneens een volwassen vrouwtje, werd op 16 december 1953 verzameld tussen $51^{\circ}24'$ à $51^{\circ}21'10''$ N en $02^{\circ}22'10''$ à $02^{\circ}18'30''$ E. Het in de Noordzee waargenomen aantal exemplaren van deze soort bedraagt nu vier; het loont de moeite om vaker naar deze soort uit te kijken; ze komt voor vanaf het Kanaal tot S. Thomé, West-Afrika, de westkust van Engeland tot Anglesey, Wales en in de Middellandse Zee (Christiansen, 1969).

Ik vond de bovengenoemde vondst te waardevol om er zomaar aan voorbij te gaan; dankzij de nieuwe "Strandvlo" heb ik ze nu wereldkundig kunnen maken.

Literatuur

- Christiansen, M.E., 1969. Marine invertebrates of Scandinavia. NO. 2. Crustacea Decapoda Brachyura. Universitetsforlaget, Oslo. 143pp., 54 figs., kaart 1-47.
- Leloup, E., 1941. Contributions à l'étude de la faune belge. XI. - Les Crustacés Décapodes Brachyures de la côte belge. - Meded. K. Natuurh. Mus. België (Bull. Mus. r. Hist. nat. Belg.) XVII (11): 1-19, kaart 1.

p/a: Rijksmuseum voor Natuur-
lijke Historie
Raamsteeg 2 N-Leiden